

Wārandus.

Üks jummalas Tartlik foddanik, kes jummalas armo ja omma väewa läbbi olli enneselle varrandusse kogund, sai wägga riisatud ja vihastud kahhest väenlastest. Seine tõstis kurjad kõnned temma peale, et ta ütles, et foddanik keik üllekohitusse läbbi olli sanud. Seine ta jäalle ütles: temmale weddajat ollewad, kes temmale rahha toob, ja nenda läänsid nemmadi keik kurjaks.

Koddanik sündes haigeks surremisse pedl, juuba temma väenlassed ennast rõmustavad ja soorivad, et ta peaks pea surlema. Vaene foddanik surreb ka ning

saab ausaste mahhamaetud. Kus varrandus ja rahha jäi? Mis sa arvad? Temma olli läänenud sedda keik ommade väenlastile anda. Nüüd kütssid nemmadi teoda ja parremitimees es olli leida, kui se foddanik. Nemmadi ütlesid nüüd, et ta keik olli jummalas armo ja omma väewa läbbi saanud.

Agga küs need kaks väenlassed se varrandusse läbbi said önnelissiks? Ei olle! Gest teine olli wägga ahne, ja se hoidis üöd ning pääwad omma rahha, et ükski piddi mitte varrastama.

Midda enam temmas rahha olli, sedda enam ta himinustas. Ei sõöb temma nüüd enam omma rõhto tais, sest temma kattis omma rahha otsa saavad. Seine olli jäalle üks pilluja ja ellas ikka prassemisses, liigjomisses ja sõmisses nenda et temma viimaks ommast tervidusse, varrandusse ja meelest lahti jäi. Nenda said need väenlassed se samma